భారత సర్వోన్నత న్యాయస్థానం

ఢిల్లీ క్లాత్ అండ్ జనరల్ మిల్స్ లిమిటెడ్

వర్సెస్

కుశాల్ భాన్

(పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్ మరియు కే.ఎన్.వాంఛూ న్యాయమూర్తులు)

చట్టం: పారిశ్రామిక వివాదం- విచారణ కమిటీ ద్వారా ఉద్యోగుల తొలగింపు క్రిమినల్ కోర్టు విచారణ పెండింగ్లో ఉన్నది- తర్వాత ఉద్యోగి నిర్దోషిగా విడుదల చేయడం - తర్వాత ట్రిబ్యునల్ అనుమతిని తిరస్కరించడానికి న్యాయస్థానం యొక్క అధికార పరిధి-పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం 1947(1947 నాటి పదునాలుగవది (XIV)), S.33(2), నిబంధన.

ముఖ్య గమనిక: కంపెనీ హెడ్ క్లర్క్ సైకిల్ను దొంగిలించాడని ఆరోపిస్తూ అప్పీలుదారు కంపెనీ తన ఉద్యోగుల్లో ఒకరైన ప్రతివాదిపై ఛార్జ్షీట్ను సమర్పించింది. అతనిపై చోరీకి సంబంధించిన క్రిమినల్ కేసు పెండింగ్లో ఉంది. దుష్ప్రవర్తన కారణంగా అతన్ని ఎందుకు తొలగించకూడదో కారణం చూపమని అడిగారు మరియు అతని వివరణ సంతృప్తికరంగా లేనందున విచారణ కోసం ఒక నిర్దిష్ట తేదీని నిర్ణయించారు. ప్రతివాది విచారణ కమిటీ ముందు హాజరయ్యాడు,అయితే అతన్ని అడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానమివ్వడం ద్వారా విచారణలో పాల్గొనడానికి నిరాకరించాడు,ఎందుకంటే ఈ విషయం కోర్టు ద్వారా నిర్ణయించబడే వరకు అతను ఎలాంటి ప్రత్యుత్తరం ఇవ్వడానికి ఇష్టపడలేదు. అయితే,విచారణ పూర్తి చేసిన తర్వాత,అతని దుష్ప్రవర్తన రుజువైనందున కంపెనీ అతనిని తొలగించాలని ఆదేశించింది. ఆ తర్వాత కంపెనీ పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని S.33(2)కింద ప్రతివాదికి వ్యతిరేకంగా తీసుకున్న క్రమశిక్షణా చర్య ఆమోదం దరఖాస్తు రూపొందించి పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్కు పంపబడింది. ఈలోగా ప్రతివాదిని క్రిమినల్ కోర్టు నిర్దోషిగా విడుదల చేసింది. క్రిమినల్ కోర్టు తీర్పును ట్రిబ్యునల్ ముందు ఉంచగా,ప్రతివాది యొక్క తొలగింపు ఉత్తర్వును ఆమోదించడానికి నిరాకరించింది.

ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా కంపెనీ అప్పీల్పై : ఒక ఉద్యోగిపై క్రమశిక్షణా చర్య తీసుకునే ముందు యజమాని క్రిమినల్ ట్రయల్ కోర్ట్ నిర్ణయం కోసం వేచి ఉండాల్సిన అవసరం లేదని సహజ న్యాయ సూత్రాలు పేర్కొన్నాయి.

శ్రీ బిమల్ కాంత ముఖర్జీ వర్సెస్ మెసర్స్ న్యూస్మెన్స్ ప్రింటింగ్ వర్క్స్,(1956)ఎల్ ఎ సి 188, ఆమోదించబడింది.

వాస్తవం మరియు చట్టానికి సంబంధించిన ప్రశ్నలతో కూడిన ఒక కేసు తీవ్రమైనది అయితే,యజమాని క్రిమినల్ ట్రయల్ కోర్ట్ యొక్క నిర్ణయం కోసం వేచి ఉండటం మంచిది,అయితే ప్రస్తుతం ఉన్నటువంటి సాధారణ కేసులో ట్రిబ్యునల్ పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని S.33(2) కింద ఆమోదం ఇవ్వకుండా తప్పు చేసింది.

తీర్పు:

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: నాటి సివిల్ అప్పీల్ నెం. 88/1959. మే 6, 1958 నాటి పారిశ్రామిక (ఇండస్ట్రియల్) ట్రిబ్యునల్, ఢిల్లీ, 1958 నాటి ఓ. పి. నెం. 54లో తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు (ఆర్డర్) నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్.

ఎమ్. సి. సెతల్వాద్, భారతదేశం యొక్క అటార్నీ-జనరల్, ఎస్. ఎన్. ఆండ్లీ, జె. బి. దాదాచాంజీ, రామేశ్వర్ నాథ్ మరియు పి. ఎల్. వోహ్రా, అప్పీలుదారు కోసం.

జనార్దన్ శర్మ, ప్రతివాది కోసం.

1960. మార్చి 10. న్యాయస్థానం తీర్పును వాంఛూ, జె.- ఇది పారిశ్రామిక అంశంలో ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేయబడినది. వాది (అప్పీలెంట్) వస్త్రాల తయారీని కొనసాగిస్తున్న సంస్థ. ప్రతివాది కుశాల్ ఖాన్ కంపెనీలో ప్యూన్ గా పని చేస్తున్నాడు. ఫోల్డింగ్ విభాగం(డిపార్ట్మెంట్) హెడ్ క్లర్క్ రామ్ చంద్ర సైకిల్ ఆగస్ట్ 24, 1957న దొంగిలించబడినట్లు తెలుస్తోంది. విషయం పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేయబడింది. కొంత సమయం తరువాత, సైకిల్ రైల్వే స్టేషన్ సైకిల్ నుండి తిరిగి పొందబడింది – ప్రతివాది పోలీసులను అక్కడికి తీసుకెళ్లి, అక్కడ నిలబడి ఉన్న 50/60 సైకిళ్లలో నుండి దొంగిలించబడిన సైకిల్ను తీసుకున్నాడు. ఈ విషయం స్పష్టంగా అక్టోబర్ 1957లో కంపెనీ దృష్టికి తీసుకురాబడింది మరియు ఆ తర్వాత ప్రతివాది హెడ్ క్లర్క్ అయిన రామ్ చంద్ర సైకిల్ను దొంగిలించాడని, అది అతని ముందు రికవరీ చేయబడిందని చార్జ్ షీట్ సమర్పించబడింది. అతనిపై పోలీసుల వద్ద క్రిమినల్ కేసు పెండింగ్లో ఉందని. దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడినందుకు ఎందుకు తొలగించకూడదో కారణం చూపాలని కోరారు. ప్రతివాది తన వివరణను అక్టోబర్ 13, 1957న సమర్పించాడు. అతని వివరణ సంతృప్తికరంగా లేనందున, నవంబర్ 14, 1957, విచారణకు నిర్ణయించబడింది. ప్రతివాది విచారణ కమిటీ ముందు హాజరయ్యాడు, అయితే తనపై కేసు పెండింగ్లో ఉన్నందున, ఈ విషయాన్ని కోర్టు నిర్ణయించే వరకు తాను ఎలాంటి ప్రత్యుత్తరం(డిఫెన్స్) సమర్పించకూడదని పేర్కొన్నాడు. విచారణలో తాను పాల్గొనదలుచుకోలేదని, తనను సంధించిన ప్రశ్నలకు ఎలాంటి సమాధానాలు చెప్పేందుకు తాను సిద్ధంగా లేనని స్పష్టం చేశారు. విచారణలో అతడిని ప్రశ్నించగా సమాధానం చెప్పేందుకు నిరాకరించి చివరకు అక్కడి నుంచి వెళ్లిపోయాడు. అయితే కంపెనీ విచారణను పూర్తి చేసి, అతనిపై అవకతవకలు రుజువు కావడంతో ప్రతివాదిని విధుల నుంచి తొలగిస్తూ ఆదేశాలు జారీ చేసింది. ఆ తర్వాత 1947నాటి పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం నం. 14

లోని S.33 (2) క్రింద దరఖాస్తు సిద్ధం చేసుకొని, ప్రతివాదిపై తీసుకున్న చర్యను ఆమోదించడానికి కంపెనీ ట్రిబ్యునల్కు పంపింది. ఈ విషయం మే 6, 1958న ట్రిబ్యునల్ ముందుకు వచ్చింది. ఈలోగా, ప్రతివాది అతనిపై కేసు సందేహాస్పదంగా లేనందున ఏప్రిల్ 8, 1958న క్రిమినల్ కోర్టు నిర్దోషిగా విడుదల చేసింది. క్రిమినల్ కోర్టు తీర్పు కాపీని ట్రిబ్యునల్ ముందు హాజరు పరచగా, తొలగింపు ఉత్తర్వును ఆమోదించడానికి నిరాకరించింది. కంపెనీ ఈ కోర్టుకు ప్రత్యేక సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేసింది, దీని ఫలితంగా ప్రస్తుత అప్పీల్ వచ్చింది.

అప్పీలుదారు కంపెనీ తరపున ప్రధాన వాదన ఏమిటంటే, క్రిమినల్ కోర్టులో విచారణ ఫలితాల కోసం కంపెనీ వేచి ఉండాల్సిన అవసరం లేదని మరియు ప్రతివాదిపై న్యాయమైన విచారణ జరపవచ్చని మరియు ప్రతివాది నిరాకరించినట్లయితే దానిలో పాల్గొని, విచారణ జరుగుతున్న ప్రదేశాన్ని విడిచిపెట్టి, కంపెనీ దానిని పూర్తి చేయడం మరియు దాని ముందు ఉన్న సాక్ష్యాధారాలపై సాధ్యమైన నిర్ణయానికి రావడం కంటే మరేమీ చేయలేము. మరోవైపు, క్రమశిక్షణా చర్య తీసుకునే ముందు సహజ న్యాయ సూత్రాల ప్రకారం కనీసం క్రిమినల్ ట్రయల్ కోర్టు నిర్ణయం కోసం యజమాని వేచి ఉండాలని, మరియు యజమాని ఈ విషయంలో అలా చేయనందున ప్రతివాది తరపు న్యాయవాది కోరారు. క్రిమినల్ కోర్టులో విచారణకు సంబంధించిన అంశంగా ఉన్న అదే విషయంతో వ్యవహరించే క్రమశిక్షణా చర్యలలో ఉద్యోగి పాల్గొనకపోవడాన్ని సమర్థించిన సందర్భంలో.

ఇది చాలా తరచుగా యజమానులు క్రిమినల్ ట్రయల్ కోర్ట్ యొక్క నిర్ణయం పెండింగ్లో ఉండి విచారణలు కొనసాగించడం నిజం మరియు అది న్యాయమైనది; కానీ ఒక ఉద్యోగిపై చర్య తీసుకునే ముందు కనీసం క్రిమినల్ ట్రయల్ కోర్టు నిర్ణయం కోసం యజమాని వేచి ఉండాలని సహజ న్యాయ సూత్రాల ప్రకారం మేము చెప్పలేము. శ్రీ బిమల్ కాంత ముఖర్జీ వర్సెస్ మెసర్స్ న్యూస్మ్యాన్స్ ప్రింటింగ్ వర్క్స్ (1)లో లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ తీసుకున్న అభిప్రాయం ఇది. ఏది ఏమైనప్పటికీ, కేసు తీవ్ర స్వభావాన్ని కలిగి ఉన్నట్లయితే లేదా వాస్తవం లేదా చట్టానికి సంబంధించిన ప్రశ్నలను కలిగి ఉంటే, అవి సాధారణమైనవి కానట్లయితే, యజమాని ట్రయల్ కోర్టు నిర్ణయం కోసం వేచి ఉండటం మంచిది, తద్వారా న్యాయస్థానం యొక్క రక్షణ క్రిమినల్ కేసులో ఉద్యోగి పక్షపాతంతో ఉండకపోవచ్చు. ప్రస్తుతము, అయితే, చాలా సరళమైన స్వభావం కలిగినది మరియు అతను అనుసరించిన చర్యల(కోర్సు) కోసం యజమానిని నిందించలేము. ఈ పరిస్థితులలో, మా అభిప్రాయం ప్రకారం ఈ కేసులో సహజ న్యాయ వైఫల్యం లేదు మరియు ప్రతివాది విచారణలో పాల్గొనడానికి ఎంపిక చేసుకోకపోతే, ఆ విచారణలో ఎటువంటి తప్పు కనుగొనబడదు. కింద ఆమోదం ఇవ్వకపోవడాన్ని ట్రిబ్యునల్ తీవ్రంగా తప్పుపట్టిన కేసు ఇది అని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం 33(2) క్రింద అంగీకారాన్ని

ఇవ్వకపోవడంలో ట్రిబ్యునల్ పొరబాటు చేసిందని మరోపక్క అప్పీల్ క్రింద ఉత్తర్వును రూపొందించడంలో ట్రిబ్యునల్ S.33(2) క్రింద ఉండే తన అధికార పరిధిపై పూర్తిగా దృష్టి కోల్పోయిందని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. అందువల్ల మేము అప్పీల్ ను అనుమతిస్తాము మరియు ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఉత్తర్వును ప్రక్కన పెట్టి, ప్రతివాదిని తోసిపుచ్చుతూ అప్పీలుదారు యొక్క ఉత్తర్వుకు అనుమతి మంజూరు చేస్తాము. ఈ పరిస్థితులలో మేము ఖర్చుల గురించి ఎటువంటి ఆర్డర్ ఇవ్వము.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.